

การประเมินหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554
สำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
Curriculum Evaluation of Master of Education Program in
Educational Administration, Revised Version of B.E. 2554
Graduate School, Kanchanaburi Rajabhat University

นิพนธ์ วรณเวช ¹	จุมพจน์ วณิชกุล ²
Nipon Wonnawed	Chumpot Wanichagul
วัชรีย์ ชูชาติ ³	สุริยงค์ ชวนขยัน ⁴
Watcharee Choochart	Suriyong Chuankayan
พงษ์ศักดิ์ รวมชมรัตน์ ⁵	สาโรจน์ เผ่าวงศ์กุล ⁶
Pongsak Ruamchomrat	Saroch Pauwongsakul

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อประเมินหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 สำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตของหลักสูตรฯ และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการปรับปรุง

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

² รองศาสตราจารย์ ดร.ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

⁴ อาจารย์ ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

⁵ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

⁶ อาจารย์ ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา การประเมินหลักสูตร ใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP ของสตีฟเฟิลปิม เพื่อประเมินปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์ นักศึกษา บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต ใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยการเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 108 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการประเมินหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 สำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านบริบท รองลงมาคือ ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการ ส่วนด้านที่มีความเหมาะสมในระดับมาก คือ ด้านผลผลิต

2. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับการประเมินหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 ด้านบริบท หลักสูตรควรพัฒนารายวิชาใหม่เพิ่มเติมหรือมีการปรับปรุงเนื้อหาในรายวิชาที่เปิดสอนให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ด้านปัจจัยนำเข้า นักศึกษาและบัณฑิตมีความประสงค์ให้หลักสูตรฯ เพิ่มงานวิจัยไว้ในแหล่งค้นคว้าห้องสมุดมากกว่านี้ หรือมีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลออนไลน์ร่วมกับมหาวิทยาลัยให้มีการสืบค้นที่ง่ายขึ้น หลักสูตรควรพัฒนาบัณฑิตในเรื่องการคิดอย่างมีวิจารณญาณและอย่างเป็นระบบได้ การประยุกต์ความรู้ในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานได้อย่างเหมาะสม การสืบค้น ตีความและประเมินสารสนเทศ เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ให้มากขึ้น

คำสำคัญ : การประเมินหลักสูตร, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

Abstract

This research was the evaluation of the Educational Administration Program, the revised version B.E. 2554 of a master's degree of education curriculum, the Graduate School of KRU. The proposes of the study were to evaluate the context, input, process and outcome of the curriculum, to study the suggestions for the revised curriculum, and to evaluate the curriculum by using Stufflebeam's CIPP model in order to evaluate the impacts related to the curriculum.

108 samples were lecturers, graduate students and users, all of whom obtained by means of simple random sampling and using Krejcie & Morgan's table, with the reliability at 95% level. The instrument was the curriculum evaluation form for the Educational Administration Program, M.Ed., KRU.

The results of the study revealed that:

1. The evaluation of the revised curriculum of the Educational Administration Program, an M.Ed. degree of the graduate school, was appropriate at the highest level. When considering each aspect, the highest appropriate aspects ranking in order of mean from high to low were context, input and process. The appropriate aspect with the high level was outcome.

2. The suggestions for the evaluation of the revised curriculum of the Educational Administration Program B.E. 2554, M.Ed., were as follows: the context - the program should develop new subjects or revise the subject contents to achieve the present situations; the input - the graduate students and the graduates need more research documents in the Library or development of the online data for easier search; the graduate students - the program should develop students to have critical and systematic

thinking, knowledge application for appropriate administration problem solving; and more information searching, interpretation and evaluation for the creative problem solving.

Keywords : Evaluation Curriculum, Education Administration Program

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการจัดการศึกษา เพราะเป็นการขยายแนวคิดในการจัดการศึกษาหรือปรัชญาการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ ดังนั้นหากสามารถสร้างหลักสูตรที่ดีได้ย่อมจะทำให้การจัดการศึกษาบรรลุตามจุดประสงค์ที่วางไว้ การที่จะทราบได้ว่าหลักสูตรที่สร้างขึ้นไว้นั้นเหมาะสมหรือไม่เพียงใดนั้น จึงจำเป็นต้องมีการประเมินผลการประเมินหลักสูตรมีความสำคัญอย่างมากในกระบวนการจัดการศึกษา เป็นเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพของการศึกษาหลาย ๆ ระดับ ตั้งแต่ระดับห้องเรียน ระดับโรงเรียน ระดับเขตจนถึงระดับชาติ ผู้ที่มีบทบาทในการประเมินทั้งในระดับผู้จัดทำนโยบายการศึกษา ผู้กำกับดูแล จนถึงระดับผู้ปฏิบัติ จึงควรทำความเข้าใจกับประเด็นต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของการประเมินหลักสูตรให้ชัดเจน เพื่อจะได้กำหนดวางแผนการประเมินหลักสูตรที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการประเมิน และสามารถนำผลการประเมินหลักสูตรไปใช้ได้จริงดังนั้น การประเมินผลหลักสูตรจึงเป็นขั้นตอนที่ขาดไม่ได้ในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และเนื่องจากหลักสูตรนั้นต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ไม่สามารถกำหนดไว้ตายตัวได้ การพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันไปตั้งแต่การสร้างหลักสูตรจนถึงการนำไปใช้ในโรงเรียน (Koong, 2558)

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2542 โดยมีปรัชญาของหลักสูตร คือ มุ่งผลิตมหาบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถในการบริหารการศึกษาที่มีคุณธรรมจริยธรรมและสามารถนำหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมืออาชีพ

การประเมินหลักสูตรเป็นส่วนที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อคุณภาพของหลักสูตร เพราะ การประเมินหลักสูตรจะทำให้รู้คุณค่าของหลักสูตรว่าเป็นอย่างไร ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคมจริงหรือไม่

ข้อมูลที่ได้จากการประเมินหลักสูตรเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความคุณภาพสูงขึ้น หลักสูตรปัจจุบันของสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คือ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 ซึ่งครบกำหนดการปรับปรุงในปี พ.ศ. 2558 เพื่อพัฒนาหลักสูตรให้สามารถเปิดรับนักศึกษาในปีการศึกษา 2559 สาขาวิชาการบริหารการศึกษาจึงได้ดำเนินวิจัยประเมินหลักสูตรฯ โดยใช้รูปแบบชิป เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรและ กระบวนการเรียนการสอนภายในสาขาวิชาการบริหารการศึกษาให้ดีและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต ของหลักสูตร ครุศาสตร-มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา วิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ อาจารย์ จำนวน 5 คน นักศึกษา จำนวน 41 คน บัณฑิต จำนวน 52 คน และผู้ใช้บัณฑิตจำนวน 52 คน
กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ นักศึกษา บัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต ใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) อย่างเป็นสัดส่วนตามกลุ่มประชากร โดยใช้การเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp.607-610) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 108 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบประเมินหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐาน เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 แบบประเมินหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 สำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์จากคณะครุศาสตร์ ออกหนังสือขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม ถึงผู้เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จำนวน 108 ชุด ได้รับคืนโดยมีความสมบูรณ์ จำนวน 108 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงท้ายตาราง ตอนที่ 2 ผลการประเมินหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จำแนกเป็นภาพรวม รายด้าน และรายข้อ นำมาหาค่าเฉลี่ย (EMBED Equation.3) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงท้ายตาราง

ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 สำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ปรากฏผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.11 ส่วนใหญ่เป็นบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิต ร้อยละ 34.26 มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 36.11 และผู้สอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สังกัดโรงเรียนของรัฐ ร้อยละ 83.33

2. ผลการประเมินหลักสูตร โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านบริบท รองลงมาคือ ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการ ส่วนด้านที่มีความเหมาะสมในระดับมาก คือ ด้านผลผลิต ซึ่งในแต่ละด้านสรุปได้ ดังนี้

2.1 ผลการประเมินหลักสูตรฯ ด้านบริบท โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก คือ หลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรักและศรัทธาในวิชาชีพ รองลงมาคือ หลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้กว้างขวางในสาขาวิชาการบริหารการศึกษา หลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นนักวิจัยด้านการบริหารการศึกษา และสามารถช่วยให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ และโครงสร้างของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ส่วนข้อที่มีความเหมาะสมในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ เนื้อหาสาระการเรียนรู้มีการจัดลำดับได้เหมาะสม รองลงมาคือ เนื้อหารายวิชาต่างๆ ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกัน

2.2 ผลการประเมินหลักสูตรฯ ด้านปัจจัยนำเข้า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก คือ อาจารย์เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ รองลงมาคือ อาจารย์ส่งเสริมให้นักศึกษาคิด วิเคราะห์ และกล้าแสดงความคิดเห็น และอาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นผู้มีความรู้ความสามารถตรงกับศาสตร์ของสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ส่วนข้อที่มีความเหมาะสมในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก คือ มีบริการด้านสื่อทางการสอนที่ทันสมัย รองลงมาคือ ผู้เรียนหมั่นค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม และผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานด้านวิชาชีพเพียงพอกับการเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีรายงานการวิจัย มีจำนวนเพียงพอที่จะใช้ศึกษาค้นคว้า

2.3 ผลการประเมินหลักสูตรฯ ด้านกระบวนการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก คือ การจัดการเรียนการสอนเน้นการนำความรู้ความสามารถไปปฏิบัติได้ และมีแผนการบริหารจัดการหลักสูตรและปฏิบัติตามแผนอย่างเป็นระบบ รองลงมาคือ นักศึกษามีโอกาสได้รับประสบการณ์ตรง เช่น จากการศึกษาดูงาน การเชิญวิทยากรมาบรรยายในหัวข้อต่าง ๆ และการกำหนดแผนการสอนสอดคล้องกับจุดหมายของรายวิชา ส่วนข้อที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการวัดผลและประเมินผล รองลงมาคือ วิธีวัดและเครื่องมือวัดมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม

2.4 ผลการประเมินหลักสูตรฯ ด้านผลผลิต โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด เรียงตามค่าเฉลี่ย จากมากไปน้อย คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม รองลงมาคือ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนด้านที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ รองลงมาคือ ด้านความรู้ และด้านทักษะทางปัญญา

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะการวิจัย เพื่อการประยุกต์ใช้

อภิปรายผล

การประเมินหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า โดยภาพหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สาขาวิชาการบริหารการศึกษา เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ได้มีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน เป็นผลให้หลักสูตรสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและผู้ใช้บัณฑิต ผลิตนักรับราชการศึกษามีคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วลัยพร ทองหยอด (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของคณาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารและหัวหน้าสาขา ต่อผลการประเมินในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วไลพร อาจารย์วัฒนา (2555) ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ผลการประเมินหลักสูตรฯ โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP โดยภาพรวม หลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก สำหรับการประเมินหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ผลการประเมินหลักสูตรฯ ด้านบริบท โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด เป็นเพราะว่า หลักสูตรมีการปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิต ผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอาจารย์ที่มีความรู้ในสาขาวิชาเป็นอย่างดี ดังนั้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรจึงมีความสอดคล้องและครอบคลุมตรงกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม หลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นนักบริหารการศึกษาที่มีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับจากสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ วลัยพร ทองหยอด (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผลการศึกษาความคิดเห็นของคณาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารและหัวหน้าสาขา พบว่า ด้านบริบท ผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิสากร ชูชาติ (2555) ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาเผยแผ่ คณะพุทธศาสตร์ สถาบันธรรมชัย จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า การประเมินหลักสูตรฯ ด้านบริบท มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

2. ผลการประเมินหลักสูตรฯ ด้านปัจจัยนำเข้า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด เนื่องจากการกำหนดเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตของสาขาวิชาการบริหารการศึกษามีความชัดเจน มีการคัดสรรกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ที่มีคุณภาพ กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังและกำกับคุณภาพการผลิตบัณฑิต

อย่างต่อเนื่อง มีการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ บงกช เอี่ยมชื่น (2555) ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตร วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2550) คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ ปรัชญา วัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหา อาจารย์ มีความเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัย ของอัจฉรา เทียนทอง (2557) ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรการพยาบาลเฉพาะ ทาง สาขาการพยาบาลควบคุมการติดเชื้อ โรงเรียนพยาบาลรามาริบัติ ผลการวิจัยพบว่า การประเมินหลักสูตรฯ ด้านปัจจัยเบื้องต้น มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการประเมินหลักสูตรฯ ด้านกระบวนการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสม ในระดับมากที่สุด เป็นเพราะว่า หลักสูตรมีการกำหนดกระบวนการ วิธีวัดและ เครื่องมือวัดมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน แจ่มแจ้งการประเมินผลที่เหมาะสมกับลักษณะของรายวิชา สอนครอบคลุมเนื้อหา ตามที่ระบุไว้ในแผนการสอน จัดกิจกรรมและส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ หลักสูตร มีการดำเนินการบริหารหลักสูตรเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ ดังที่ ฆนัท ธาตุทอง (2550, น.20-21) ที่กล่าวว่า หลักสูตรที่ดีควรมีกิจกรรม กระบวนการ และเนื้อหาสาระของเรื่องที่สอนบริบูรณ์ เพียงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และพัฒนาการเรียนของผู้เรียนในทุกๆ ด้าน บอกแนวทางด้านสื่อ การสอน การใช้สื่อ การวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัย ของ พวงพะยอม แก้วพิลา (2554) ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรแพทยศาสตร์ บัณฑิต พุทธศักราช 2540 มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า ด้านกระบวนการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

4. ผลการประเมินหลักสูตรฯ ด้านผลผลิต โดยภาพรวมมีความเหมาะสม ในระดับมาก เนื่องมาจากการดำเนินงานของหลักสูตรมีการประเมินคุณภาพทุก กระบวนการ ตั้งแต่การนำผลการประเมินหลักสูตรฯ มาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร การประเมินผลการสอน การประเมินคุณภาพของบัณฑิตเป็นประจําอย่างต่อเนื่อง การนำผลประเมินมาพัฒนาการดำเนินการของหลักสูตรทำให้ผลผลิตของหลักสูตรฯ

เป็นที่ยอมรับจากผู้ใช้บัณฑิต หน่วยงานต้นสังกัด และผู้ที่เกี่ยวข้องกับบัณฑิต สามารถนำ
ความรู้ที่ได้รับพัฒนาวิชาชีพ สามารถเป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีคุณภาพ สอดคล้อง
กับงานวิจัย วไลพร อาจารย์วัฒนา (2555) ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการประเมินหลักสูตรฯ ด้านผลผลิต มีความเหมาะสมใน
ระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา เทียนทอง (2557) ศึกษาวิจัยเรื่อง
การประเมินหลักสูตรการพยาบาลเฉพาะทาง สาขาการพยาบาลควบคุมการติดเชื้อ
โรงเรียนพยาบาลรามกิติบัติ ผลการวิจัยพบว่า การประเมินหลักสูตรฯ ด้านของผลผลิต
เป็นการประเมินความเหมาะสมของคุณลักษณะของผู้สำเร็จการอบรม ในด้านความรู้
ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการประเมินหลักสูตรฯ คณะผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อเป็น
ข้อมูลสารสนเทศให้แก่ คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา และหน่วยงานอื่นๆ
เพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินการของหลักสูตรอื่นๆ ที่ต้องการประเมินหลักสูตรให้
เหมาะสม ดังนี้

1.1 ด้านบริบท (Context) จากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิ
พบว่า หลักสูตรควรพัฒนารายวิชาใหม่เพิ่มเติมหรือมีการปรับปรุงเนื้อหาในรายวิชาที่เปิด
สอนให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันสำหรับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ที่จะปรับปรุง

1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) นักศึกษาและบัณฑิตมีความประสงค์ให้
หลักสูตรฯ มีการพัฒนาระบบการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยอย่างเป็นระบบ มีการเพิ่ม
งานวิจัยไว้ในแหล่งค้นคว้าห้องสมุดมากกว่านี้ หรือมีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลออนไลน์
ร่วมกับมหาวิทยาลัยให้มีการสืบค้นที่ง่ายขึ้น

1.3 ด้านผลผลิต (Product) หลักสูตรควรมีแผนการประเมินคุณภาพ
ผู้เรียนอย่างเป็นระบบ มีการทบทวน นำข้อควรปรับปรุงไปแก้ไขกระบวนการอย่าง

รวดเร็ว ไม่ปล่อยให้ให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาแต่ละรุ่นแล้วจึงทำการสำรวจคุณภาพจาก
ผู้ใช้บัณฑิต จะทำให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีคุณภาพ มีการพัฒนาคุณภาพอย่าง
ต่อเนื่อง เป็นผู้บริหารการศึกษาที่มีคุณภาพต่อไป กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
แห่งชาติ กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตถึง 5 ด้าน ดังนั้นหลักสูตรจะต้องมี
การเน้นย้ำให้อาจารย์ผู้สอนมีการกำกับดูแลคุณภาพ การผลิตบัณฑิต การจัดการเรียน
การสอน การประเมินคุณภาพผู้เรียนครบทุกด้าน

1.4 คุณลักษณะบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต ด้านทักษะทางปัญญา เป็นด้านที่มี
ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด หลักสูตรควรพัฒนาบัณฑิตในเรื่อง การคิดอย่างมีวิจารณญาณและอย่าง
เป็นระบบได้ การประยุกต์ความรู้ในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานได้อย่างเหมาะสม
การสืบค้น ตีความและประเมินสารสนเทศ เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์
ให้มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับกรวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยการประเมินหลักสูตรฯ เพื่อให้งานวิจัยได้มีการพัฒนาและสร้าง
องค์ความรู้ใหม่ ผู้วิจัยขอเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

2.1 การสำรวจความต้องการของนักศึกษา-บัณฑิต ที่มีต่อระบบการจัด
สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ของสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
กาญจนบุรี

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิผลของบัณฑิต สาขา
วิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี เพื่อเป็นการยืนยันผลผลิตที่ได้
จากการจัดการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- ฉันท ชาติทอง. (2550). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น. นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์.
- นิสากร ชูชาติ. (2555). การประเมินหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาเผยแพร่
คณะพุทธศาสตร์ สถาบันธรรมชัย จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต.
- บงกช เอี่ยมชื่น. (2555). การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิทยาศาสตร์การแพทย์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2550) คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย
และประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พวงพะยอม แก้วพิลา. (2554). การประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช
2540 มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วัลย์พร ทองหยอด. (2554). การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการ
ประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบ
อิสระศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงใหม่.
- วไลพร อาจารย์วัฒนา. (2555). การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากร
มนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัจฉรา เทียนทอง. (2557). การประเมินหลักสูตรการพยาบาลเฉพาะทาง สาขา
การพยาบาลควบคุมการติดเชื้อ โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Krejcie, R. V. & D. W. Morgan. (1970). Determinining sample size for research
activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30
- Koong. (2558). ปัญหาในการประเมินหลักสูตร. ค้นเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2558 จาก
จาก <http://ckoong2522.blogspot.com/>

